

Man har søgt at gjøre det tvivlsomt med Hensyn til det Forstærkningsmandskab, som har tjent i den staaende Hær; det har man meent i Krigstid at kunne indkalde uden nogen ny Lov, hvilket vi skulle søge at forhindre, da det er ældre Mandskab. Naar man har staaende ved Hæren som Overkomplette et tilstrækkeligt Antal Mandskab, saa kan det indkaldes og øves i kort Tid, og da det er under 30 Aar, vil det være langt mindre indgribende i det borgerlige Liv og Familielevet; end naar man skal gaae op til Forstærkningsmandskabet. Det er Mening af Paragraphen; om det er lykkes mig at gjøre det klart, det er maaskee tvivlsomt, men det er Hensigten, og jeg troer ved nøiere Overveielse deraf vil man see, at det ialtsald er nyttigt, hvis det kan føres igjennem. — Man vil see, at § 8 er ganske simpelt en Følge heraf. Denne Paragraph synes ikke at være af stor Betydning, men den har en meget stor Betydning; det er et overordentlig stort Værn for det ældre Mandskab, som allerede har været vaabenøvet, at man ikke kan gribe efter dem paa egen Haand; efter mit Forslag skal der ialtsald en Lov til — en provisorisk Lov kan maaskee være tilstrækkelig — men en Lov skal der ialtsald til.

Om § 9 har jeg talt i det Foregaaende. — Vi gaae til § 10; den er en ikke uvigtig §. Ved Kjøbenhavns Udskrivning er der en stor Deel Værnepligtige, som ere "kortsynede" og derfor ikke kunne blive udfyrene under anden Kategori end § 33. Det er en Mandskabsklasse, hvorom det derpaa under en eller anden Form hedder, at den er traadt over i Borgervæbningen og derved er fritagen for Tjeneste. Det fører til Misbrug, og man vil gjøre langt bedre i at lade det ophøre. Seer man Sagen fra Mandskabets Side, fra den lige Adkomst og lige Berettigelses Side, da er det for Hæren vigtigt, at dette Mandskab kan staae til Raadighed for mange vigtige Anvendelser, som jeg tidligere omtalte; det kunde da blive udfyret til den Tjenestegrad, hvortil de Paagældende ere anvendelige, blive gjorte forpligtede under Krigsreserven som det øvrige Mandskab og saa engang gaae over til Forstærkningen med de samme Adkomster, som det øvrige Forstærknings-

mandskab træder ind i Borgervæbningen i Kjøbenhavn, og da ikke kunne kaldes til Tjeneste udenfor Kjøbenhavn. Det er til Fordeel for Mandskabet og til Nytte for Staten. Havde den høitærede Minister været her tilstede, havde jeg i Anledning af denne § i Værnepligtsloven ønsket at gjøre adskillige Bemærkninger med Hensyn til den Anvendelse, man gjør af de Bestemmelser, der ere satte ind i den; om Mandskabets Anvendelse under Borgervæbningen saavel som Underofficerernes og Officerernes Stilling i Borgervæbningen, der hænger saa nøie sammen og staaer i saa nøie Forbindelse med denne §, men det vilde være endnu mere ørkesløst end den hele Forhandling, om jeg bragte det paa Bane i dette Møde, og derfor skal jeg afholde mig deraf. De to sidste §§, nemlig §§ 11 og 12, skal jeg ikke nærmere gaae ind paa nu; jeg skal blot bemærke, at det er en yderst ufuldstændig Begyndelse til en Forbedring af Soudskrivningsvæsenet, men selv om disse to §§ kun bleve førte igjennem, vilde derved fremtvinges en Forandring af hele Soudskrivningen, og derved en Forbedring. Soudskrivningens Brøst er den, at Mandskabet først til at høre under Soudskrivningen, og at de, som virkelig blive Sømænd, ikke holdes til at opfylde deres Værnepligt klart, simpelt og sikkert. Man kommer med en Udskrivningslov hvert Aar, som egentlig ikke er en Udskrivningslov, men blot en Indkaldelseslov, og man indkalder det Mandskab, man kan faae Haand paa, og er nødt til at slippe dem, man ikke kan faae Haand paa. Det er Feilen i Udskrivningsmaaden, som fører dertil; naar man fastsætter en bestemt Alder, inden hvilken Enhver skulde have mødt og opfyldt en vis Deel af sin Værnepligt, og isald det ikke skete, da tog samme Forholdsregler, som man tager ved Landhæren, saa troer jeg, at alle Vanskeligheder vilde være for en stor Deel overvundne. De Usovante og de Søvante, der fare her i vore egne Farvande, med dem er der ingen Vanskelighed; Vanskeligheden er tilstede med den vigtigere Deel af Udskrivningsmandskabet, nemlig de virkelige Sømænd, Halvbefarne, Helebefarne og Styrmand, med Hensyn til dem er der store Feil i Udskrivningen. Det er saaledes en stor Feil, at man giver Styrmands-